

26 448

Toekomstige structuur van de uitvoering werk en inkomen (SUWI)

VERSLAG VAN EEN MONDELING OVERLEG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID¹ MET DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID EN STAATSSECRETARIS HOOGERVORST

Vastgesteld 12 juni 2001

De commissie Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft op 15 mei 2001 overleg gevoerd met minister Vermeend en staatssecretaris Hoogervorst van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over: **het tijdschema van het SUWI-traject en enkele aanverwante onderwerpen (26 448 EK, nr. 256).**

Dit overleg was een vervolg op een schriftelijk overleg over dit onderwerp (zie bijlage 1, 2 en 3).

Van dit overleg brengt de commissie bijgaand beknopt verslag uit.

Vragen en opmerkingen uit de commissie

Mevrouw **Van Leeuwen** (CDA) stelt vast dat zij bij de begrotingsbehandeling op 16 mei 2000 de principiële en praktische bezwaren van de CDA-fractie tegen de SUWI-operatie voldoende uiteen heeft gezet. Zij heeft toen gesteld dat de CDA-fractie niettemin, na de beslissing in de Tweede Kamer, de verdere voortgang kritisch-opbouwend zal blijven volgen, uitgaande van de aanvaarde beleidslijn, omdat het een regelrechte ramp zou zijn als over enige jaren de steven opnieuw zou moeten worden gewend. Uit grote bezorgdheid heeft de CDA-fractie mede aangedrongen op dit overleg over het verloop van de processen, ook vooruitlopend op komende wetgeving en mede in verband met de tijdsplanning. De CDA-fractie heeft ernstige twijfels of er nog sprake kan zijn van omkeerbare processen wanneer de Eerste Kamer dat noodzakelijk acht.

Mevrouw Van Leeuwen noemt twee voorbeelden uit het nabije verleden. In de eerste plaats is op zijn minst een deel van de problematiek van de oncontroleerbaarheid veroorzaakt door het in de praktijk voortzetten van de ontwikkeling naar meer marktwerking met goedkeuring van het departement zonder dat de scheiding tussen publiek en privaat afdoende was geregeld. Er zijn veel problemen ontstaan door vooruit te grijpen op processen die achteraf alsnog gedeeltelijk moesten worden teruggedraaid. In de tweede plaats wijst zij op de door het parlement aanvaarde

¹ Samenstelling: Ginjaar (VVD), Jaarsma (PvdA), Veling (RPF/GPV), Van Leeuwen (CDA), Van den Berg (SGP), Hofstede (CDA), Bierman (OSF), Hessing (D66), Ruers (SP), Wolfson (PvdA) (plv. voorzitter), Lodders-Eifferich (CDA), Swenker (VVD), Kneppers-Heijnert (VVD) (voorzitter), De Wolff (GL).

in de kern niet deugende Arbeidsvoorzieningswet 1997. Een gezaghebbend lid van een coalitiepartij, de VVD-er Vonhoff, bestuursvoorzitter van het Centrum voor arbeidsverhouding overheidspersoneel (CAOP) heeft dezer dagen nog gesteld: «De wet is onmogelijk doordat gezagslijnen onhelder zijn». Ook dit gegeven heeft, ondanks verzet van oud-collega Rongen, een ordentelijke uitvoering sterk belemmerd. De genoemde reactie van de heer Vonhoff en die van andere gezaghebbende coalitiegenoten hebben uiteraard een grotere impact dan de waarschuwingen van de oppositie. Is er geen aanleiding om lering te trekken uit deze waarschuwingen voor komende en reeds in gang gezette ontwikkelingen? Naar de overtuiging van de CDA-fractie gebeurt dat op dit moment onvoldoende.

Wat de tijdsplanning betreft: het is onmogelijk dat én de Structuurwet én de Invoeringswet in samenhang met de Wet verbetering poortwachter en de Kaderwet ZBO's nog door beide Kamers in een zo korte periode kunnen worden afgehandeld dat invoering van deze ingrijpende en verstrekkende wetgeving op verantwoorde wijze per 1 januari 2002 mogelijk is. Kunnen de bewindslieden toezeggen dat de Eerste Kamer gelegenheid krijgt, de genoemde wetsontwerpen in samenhang te beoordelen? Zijn beide bewindslieden bereid, als door de Eerste Kamer daarvoor argumenten worden aangevoerd, de voorgestelde invoeringstermijn los te laten in verband met een ordentelijke behandeling, zodat er voldoende garanties kunnen komen dat aanvaarde wetten rechtmatig, doelmatig, handhaafbaar en uitvoerbaar zijn?

Een drietal punten heeft mevrouw Van Leeuwen er steeds meer van overtuigd dat het niet tegemoet komen aan haar opmerkingen door bewindslieden, een groot probleem zal opleveren. In de eerste plaats is de Raad van State van oordeel dat, gelet op het ontbreken van een analyse van het probleem op basis van de opgedane ervaringen, over het wetsvoorstel Verbetering poortwachter niet positief kan worden geadviseerd. Een aantal juridische en praktische belemmeringen kunnen het succes in de weg staan, terwijl de effecten van het wetsvoorstel onvoldoende zijn overzien. Het kabinet is in zijn reactie voorbijgegaan aan de kern van de bezwaren van de Raad van State.

In de tweede plaats concludeert de Raad van State met betrekking tot het invoeringswetsvoorstel dat er niet alleen sprake is van voorstellen van wetstechnische aard, maar ook van inhoudelijke aard. Herhaalt de geschiedenis van de Veegwetten zich? De Raad van State stelt dan ook voor, de desbetreffende maatregelen over te brengen naar het wetsvoorstel Verbetering poortwachter. Het kabinet neemt dat voorstel echter niet over. Dat maakt het noodzakelijk dat voor de gezamenlijke behandeling tijdig de verschillende stadia doorlopen kunnen worden, ook al zal uiteindelijk behandeling op één dag niet mogelijk zijn.

In de derde plaats hebben zowel het LISV, als het CBA en het CTSV uitgesproken dat een gedegen beoordeling ten aanzien van de uitvoerbaarheid niet mogelijk is, onder andere omdat inzicht ontbreekt in de nog te treffen nadere regelgeving. Op pagina 17 van de memorie van toelichting van de Invoeringswet staat dat in beide SUWI-voorstellen slechts de hoofdlijnen worden aangegeven en de door het kabinet voorgestane richting. Dat moet op zijn minst leiden tot uitstel van de invoeringstermijn. Wat is de rol van beide Kamers met betrekking tot de nadere regelgeving? Juist de Eerste Kamer beoordeelt mede de uitvoerbaarheid van nieuwe wetten. Hoe stellen de bewindslieden zich deze invulling concreet voor?

Zijn de bewindslieden voorts bereid, desgewenst, de termijnen zodanig te stellen dat kan worden afgezien van algemene aanvullende delegatievoorstellen? Niet alleen de Raad van State tekent terecht bezwaar aan, maar ook de positie van het parlement wordt daardoor ondermijnd.

Kan de minister toezeggen dat verdergaande ideeën die in deze Kamer leven over de integratie van werkprocessen nog een wezenlijke rol kunnen

spelen? Integratie op locatie via het bedrijfsverzamelgebouw is van een geheel andere orde dan integratie van werkprocessen in het belang van de cliënten.

In een aantal opzichten is reeds vooruitgegrepen op komende wetten, bijvoorbeeld de algemene maatregel van bestuur over het aanstellen van een bestuurder in het kader van het terugtreden van het CBA-bestuur, het Kliq-traject, zonder gewijzigde of toereikende wetgeving. Er kan beter meer tijd worden genomen voor een goede voorbereiding. Kunnen de bewindslieden toezeggen dat geen verdergaande ingrepen op bestaande wetgeving zullen plaatsvinden zonder het parlement te raadplegen, dus zowel de Tweede als de Eerste Kamer? Een voorbeeld daarvan is de toezichtstructuur, waarop ook de Eerste Kamer nog inhoudelijk moet kunnen inspelen.

Welke garanties kunnen de bewindslieden geven dat de uitvoeringsinstellingen, maar ook het departement, dat in het verleden ook geen toonbeeld is geweest van, waar noodzakelijk, daadkrachtig en eensgezind optreden, tijdig – dat wil zeggen 1 januari aanstaande – zijn voorbereid op een adequate uitvoering van alle voorziene wetswijzigingen? Een aantal Eerste-Kamerleden heeft naar aanleiding van de nieuwe reïntegratiewet herhaaldelijk aangedrongen op overleg met de gemeenten. De problemen in de uitvoering hadden daardoor wellicht voorkomen kunnen worden. Wordt lering getrokken uit het falen van de uitvoeringsorganisaties, overigens inherent aan het huidige systeem, bij het uitvoeren van een van hun essentiële taken? Waarom wordt anders gegrepen naar middelen zoals de algemene aanvullende delegatiebepalingen uit artikel 50, die op uiterst gespannen voet staan met de rechtszekerheid en termijnen opgenomen die op voorhand niet haalbaar zijn?

Deze vragen geven uiting aan de gezamenlijke verantwoordelijkheid voor het tot stand brengen van goede wetgeving. Er mag niet met open ogen tegen een dichte deur aan worden gelopen, want dan gaat iedereen onderuit.

Mevrouw **Jaarsma** (PvdA) merkt op dat de ongerustheid van de commissie mede is ingegeven door de gang van zaken ten aanzien van OSV 95 en OSV 97. Er was sprake van een rijdende trein en het was uiterst discutabel wanneer en waar deze zou stoppen. Dat mag niet opnieuw gebeuren. In de brief van 20 maart jongstleden heeft het kabinet een uiteenzetting gegeven van de gang van zaken met betrekking tot grote wetgevingsprojecten, een onderwerp dat wellicht bij de Algemene Beschouwingen weer eens aan de orde moet worden gesteld. Onder volledige erkenning van het primaat van de Tweede Kamer leidt de gekozen werkwijze tot gefragmenteerde besluitvorming, ook in de tijd, terwijl instemming van de Tweede Kamer op verschillende onderdelen niet automatisch leidt tot instemming van de Eerste Kamer, omdat zij wordt geconfronteerd met het integrale resultaat. Juist vanwege de integrale afweging kan worden afgeweken van deelbeslissingen in de Tweede Kamer zoals vaker het geval is bij de behandeling van grote wetsvoorstellen in de Eerste Kamer. Zijn de bewindslieden bereid om, ter voorkoming van reparatietoezeggingen of het moeten slikken om politieke redenen van sommige ondeugdelijke onderdelen, de onderscheiden invoeringsartikelen zodanig te redigeren dat de invoering van een of meerdere artikelen vertraagd kan worden tot het probleem adequaat is opgelost? Er ontstaat daardoor enige onderhandelingsruimte. Daarvoor zijn wel nota's van wijziging noodzakelijk, omdat de wetten ter behandeling in de Tweede Kamer voorliggen.

De PvdA-fractie zal bij de beoordeling van het geheel aan de volgende ijkpunten aandacht besteden:

- de positie van de cliënten;
- de privacy, gezien de voorgenomen scheiding tussen publieke en private activiteiten;

- de scheiding tussen publiek en privaat bij de toepassing van andere wetten, bijvoorbeeld de Wet boeten en maatregelen, maar vooral ook ten aanzien van de geldstromen;
- de interne en externe consistentie van de wetgeving, waarbij aange-stuurd moet worden op gezamenlijke behandeling, zij het wellicht niet op één dag, maar wel zodanig dat het gehele complex in één keer afgehandeld kan worden;
- het toezicht;
- het (door deze Kamer geïnitieerde kader) overgangsrecht;
- de uitvoerbaarheid en de te voorziene effectiviteit.

Mevrouw Jaarsma sluit zich aan bij de opmerking van mevrouw Van Leeuwen over de gepresenteerde tijdschema's van de verschillende wetten. Het kabinet gaat ervan uit dat afronding in de Tweede Kamer plaatsvindt voor het zomerreces en dat de wetgeving eind oktober in het Staatsblad kan worden opgenomen. Dat houdt echter in dat ervan wordt uitgegaan dat de Eerste Kamer door moet werken in het zomerreces om begin september de schriftelijke inbreng te kunnen leveren. Kennelijk wordt over de agenda's van de Eerste-Kamerleden beslist.

Mevrouw Jaarsma spreekt haar verbazing uit over de volgorde der dingen. Het rapport-Donner is nog niet verschenen, maar afgaande op de krantenberichten, zal onmiddellijk met een nieuwe SUWI-operatie begonnen moeten worden, terwijl de uitvoeringsorganisaties al zo'n tien jaar permanent in reorganisatie verkeren. Dat is niet bevorderlijk voor de motivatie.

Wat is de stand van zaken ten aanzien van de juridische problematiek bij de onderlinge afhankelijkheid van publieke en private uitvoering? De staatssecretaris heeft toegezegd, de notitie ter zake zodanig tijdig, dat wil zeggen in het eerste kwartaal, te doen verschijnen dat zij een rol kan spelen bij de besluitvorming inzake SUWI en de vierde tranche van de Algemene wet bestuursrecht. Dat is niet gerealiseerd en verschoven naar vóór het zomerreces. Omdat deze notitie pas eind juni verschijnt, kan zij geen rol spelen bij de besluitvorming in de Tweede Kamer, maar wel in de Eerste Kamer, hetgeen een extra risicofactor kan betekenen. De wijze van opereren, is niet geheel gericht op resultaat in de Eerste Kamer.

Mevrouw **Swenker** (VVD) merkt op dat de VVD-fractie de ontwikkelingen rondom het wetgevingsproces van het SUWI-traject in de Tweede Kamer met enige zorg volgt. Het gaat niet alleen om een groot aantal wetsvoorstellen en uitvoeringsregelingen, maar met name bij de reïntegratie ook om gigantische veranderingen en cultuuromslagen in het veld en om de relatie overheid/privaat en overheid/sociale partners. Nu reeds wordt een aantal uitvoeringsmaatregelen opgesteld die de zorg van de VVD-fractie niet doet afnemen, zoals de herpositionering van Kliq, met het risico van gedwongen winkelnering en grote financiële bijdragen. Dat roept een aantal vragen op, nog los van de evaluatie van de besteding van de reïntegratiegelden ten behoeve van WAO'ers. De VVD-fractie is ten principale van mening dat wetgeving eerst aanvaard moet worden en dat pas daarna de uitvoering ter hand kan worden genomen. Voorbereidingen ten behoeve van de uitvoering zijn logisch, maar er mogen niet nu al formele besluiten worden genomen die hun basis nog moeten krijgen in wetgeving die nog niet is afgerond. De VVD-fractie geeft haar eindoordeel op het moment dat de wetsvoorstellen worden voorgelegd. Het gaat daarbij met name om de afbakening van publiek/privaat. De Kamer is in afwachting van de toegezegde notitie ter zake naar aanleiding van de behandeling van beslistermijnen sociale zekerheid in december vorig jaar. Wellicht kan deze notitie behulpzaam zijn bij de beoordeling van het wetsvoorstel. De VVD-fractie zal scherp de kwaliteit van de wetgeving bezien, gegeven de vele wetsvoorstellen en wijziging van andere wetten. Afstemming is van belang. Dat geldt ook voor de effectiviteit en de

uitvoerbaarheid van de verschillende regelingen. De VVD-fractie houdt dan ook haar kruit droog.

Het antwoord van de regering

De **minister** wijst, gegeven de staatsrechtelijke verhoudingen, op het bijzondere karakter van dit overleg, waarin hij en de staatssecretaris wel enigszins spitsroeden lopen, omdat de parlementaire behandeling in de Tweede Kamer nog volop aan de gang is. Het is dan ook niet mogelijk, op inhoudelijke opmerkingen in te gaan. Hij heeft begrip voor de geuite zorg en stelt het bijzonder op prijs dat er wordt meegedacht. In de Tweede Kamer is er voldoende draagvlak voor het proces en de structuurwijziging. Het CDA is als enige grote partij tegen. Hij stelt het dan ook op prijs dat mevrouw Van Leeuwen kritisch-constructief wil meedenken, maar op politiekinhoudelijke vragen over de structuurwijziging kan hij niet ingaan. Een zorgvuldige procedure is van groot belang. De minister onderschrijft een groot aantal van de door mevrouw Jaarsma genoemde punten, waaronder doelmatigheid en doeltreffendheid. In antwoord op de vraag van mevrouw Van Leeuwen merkt hij op dat uitgaande van een structuurwijziging en de afspraken inzake het bestuur van Arbeidsvoorziening er een afweging is gemaakt mede in het belang van (de marktpositie van) het concern. Er is om die reden gekozen voor een algemene maatregel van bestuur, waarmee de Tweede Kamer heeft ingestemd. Er is sprake van een zeker spanningsveld, in die zin dat er al iets in gang wordt gezet zodat, als de Eerste Kamer akkoord gaat, niet langer gewacht hoeft te worden. De werkprocessen richten zich op het streven van het kabinet naar inwerkingtreding per 1 januari 2002. Uiteindelijk neemt de Tweede en vervolgens de Eerste Kamer de beslissing om al dan niet akkoord te gaan. De positie van de Eerste Kamer moet daarbij voldoende tot haar recht komen. Zij moet de zorgvuldigheid van wetgeving kunnen toetsen. Zij moet na kunnen gaan of een en ander goed gaat en of de problemen uit het verleden zich niet zullen herhalen, want uit die processen moet, gebruikmakend van de ervaringen van de Eerste Kamer, lering worden getrokken. De minister is bereid, te bezien of het wenselijk is, een aantal artikelen niet exact per 1 januari 2002 in werking te doen treden. Het is daarbij de vraag of dat via wetgeving geregeld moet worden. Hij kan zich voorstellen dat bij voorbeeld voor de implementatie van bepaalde processen meer tijd wordt genomen. De mogelijkheid bestaat om het wetsvoorstel in werking te doen treden bij KB, waarbij de onderscheiden artikelen op een verschillend tijdstip worden geregeld. Invoering per 1 januari 2002 is belangrijk omdat het een complexe operatie betreft waarin ook personele belangen in het geding zijn. Bij onrust in een organisatie vertrekken in het algemeen de «goede» krachten het eerst. Er is dan ook haast geboden. Professionele bestuurders hebben de opdracht gekregen zo spoedig mogelijk een goede marktpositie te veroveren in het belang van de continuïteit van de bedrijfsvoering en van de cliënt.

Gefragmenteerde behandeling wordt voorkomen door er één groot project van te maken dat integraal beoordeeld kan worden. In de verslaglegging van beide bewindslieden wordt aangegeven waar men mee bezig is, inclusief tijdstrajecten. De Tweede Kamer kan naar aanleiding van die rapportage nadere vragen stellen. De Eerste Kamer bepaalt zelf wanneer behandeling plaatsvindt.

De minister wil niet vooruitlopen op het rapport-Donner, maar geeft wel reeds aan dat het zonder meer niet noodzakelijk is, uit te spreken dat de SUWI op de helling moet.

De **staatssecretaris** wijst erop dat het niet vaak voorkomt dat een van de kernpunten van een regeerakkoord wordt herschreven. Drie factoren hebben daarbij een rol gespeeld: zijn eigen fundamentele twijfels over de

levensvatbaarheid van de hybride structuur, de klacht van de UVI's over de onwerkbaar constructie en de eerste begrotingsbespreking in de Eerste Kamer waaruit bleek dat de plannen geen grote kans van slagen hadden. In de nota waarin de uiteindelijke beslissing werd voorgelegd, zijn alle opties van de heer Van de Zandschulp doorgenomen. De Eerste Kamer heeft dus al in een vroegtijdig stadium invloed uit kunnen oefenen. Het is onmogelijk gebleken om bepaalde zaken te parkeren en andere voorrang te geven, omdat alles met elkaar samenhangt. Het einddoel is beter doordacht dan de hybride structuur van privatisering en publieke verantwoordelijkheid in het kader van OSV 97. De uitvoeringsinstellingen ervaren het ook meer als een stabiele oplossing dan bij OSV 97, ook al heeft de staatssecretaris niet de illusie dat dit het eindplaatje is van de uitvoering van de sociale zekerheid. Uitgaande van het streven dat de totale wetgeving zoveel mogelijk gelijktijdig de Kamers passeert, onderschrijft hij de gedachte om sommige onderdelen later in te doen gaan. Bij voorbeeld over het opdrachtgeverschap van werkgevers is nu al een nota van wijziging ingediend gericht op meer flexibiliteit. Het LISV is enthousiast over het poortwachtermodel, maar heeft om voldoende voorbereidingstijd voor de uitvoering gevraagd. Het is dan minder van belang of invoering 1 januari of 1 maart plaatsvindt.

Ten aanzien van de toezichtstructuur heeft de Tweede Kamer minder positief gereageerd. Er zullen in de voorbereidingsfase dan ook zeker geen onomkeerbare stappen gezet worden. Eerst moet wetgeving door de Kamers worden aanvaard en pas daarna wordt in een hoog tempo aan de samenvlechting gewerkt. Wel worden de nodige voorbereidingen getroffen. Beide organisaties zijn de zaak aan het doorlichten, maar er vinden nog geen benoemingen plaats. Als de Tweede Kamer van mening is dat een departementale inspectie niet mogelijk is, heeft de staatssecretaris er geen overwegende bezwaren tegen om de bestaande structuur te handhaven. Er is overigens veel te zeggen voor de integratie van het toezicht, maar ZBO-toezicht op gemeenten is staatsrechtelijk niet mogelijk. In dat geval blijft het toezicht gescheiden. Een departementale inspectie heeft in feite de onafhankelijkheid van een ZBO in haar oordeel over de uitvoering.

De staatssecretaris zegt toe, het uiterste te zullen doen om de notitie inzake publiek en privaat ook tijdig aan de Eerste en Tweede Kamer te zenden.

Nadere gedachtewisseling

Mevrouw **Van Leeuwen** merkt nogmaals op dat vergaande delegatie op het terrein van de sociale zekerheid niets dan narigheid heeft opgeleverd. Belangrijk is de wijze waarop met deze processen wordt omgegaan. Zij heeft juist geen politiek-inhoudelijke vragen gesteld. Vermoedelijk worden per 1 januari 2002 een aantal wetten van ingrijpende aard ingevoerd, terwijl er nog veel zaken nader geregeld moeten worden. De verwachting wordt gewekt dat dan alles anders wordt, terwijl er nog jaren nodig zijn om de zaak op een goed spoor te zetten. Er kunnen dan ook geen uitspraken over de uitvoerbaarheid worden gedaan. Mevrouw Van Leeuwen onderschrijft het bezwaar van mevrouw Jaarsma op het punt van het leveren van een inbreng in de eerste helft van september. Zij is blij met de toezegging dat over de toezichtstructuur nog nader gesproken kan worden en spreekt nogmaals haar zorgen uit over de kwaliteit van de wetgeving.

Mevrouw **Jaarsma** is tevreden met de toezegging inzake de aanpassing van invoeringsartikelen, in die zin dat de invoering geschiedt bij KB, waarbij de invoeringsdatum van verschillende artikelen verschillend kan zijn. Dat biedt ruimte voor eventueel noodzakelijke reparatie vóór een artikel in werking treedt. Wat is de prognose van de planning in de

Tweede Kamer? Een zorgvuldige behandeling houdt in dat zij niet aanvangt dan nadat alle vier de wetten zijn ingediend bij de Eerste Kamer. De Invoeringswet kan dan beoordeeld worden in relatie tot de wet. Zorgvuldigheid vergt tijd. De termijn zal waarschijnlijk dan ook wat ruimer moeten zijn dan aangegeven. Zij prijst zich gelukkig dat de staatssecretaris heeft aangegeven dat het uiteindelijk in het licht van het eindresultaat niet veel uitmaakt of het 1 januari of 1 maart wordt. Hij sprak dan wel over de Wet verbetering poortwachters, maar er is een samenhang met de overige wetten. Het proces moet tot een verantwoord einde worden gebracht en het geheel moet goed te beoordelen zijn.

De **staatssecretaris** memoreert de goede organisatiestructuur op het departement. Het veranderingsmanagement laat het wat de voorbereidingen betreft, niet op het laatste moment aankomen, ook al ontstaat daardoor wellicht het gevoel dat op een rijdende trein gesprongen moet worden die nauwelijks is te stoppen. Dat is echter nodig ten behoeve van de uitvoering. Er moet een evenwicht worden gezocht tussen enerzijds een zo goed mogelijke voorbereiding en anderzijds de Tweede en de Eerste Kamer niet voor voldongen feiten plaatsen.

De Raad van State was kritisch over de algemene delegatiebepaling in artikel 50 van het wetsvoorstel. Het streven is, daarvan zo weinig mogelijk gebruik te maken, maar een zekere flexibiliteit is nodig. Regelgeving bij algemene maatregel van bestuur op grond van dit artikel kan slechts van tijdelijke aard zijn. Zij moet worden omgezet in formele wetgeving. Het LISV heeft met name geklaagd over de invoering van nadere regelgeving en het beoordelen van de hoofdwet zonder inzage in de Invoeringswet en de Wet verbetering poortwachter. De concept-AMvB wordt eind juni afgerond en wordt dan ter advisering aan de uitvoeringsorganen voorgelegd. De staatssecretaris zegt toe, na te zullen gaan of op dat moment deze concepten ook toegestuurd kunnen worden aan de Eerste Kamer.

De staatssecretaris is van mening dat de Wet verbetering poortwachter en de overige wetten niet als een geheel moeten worden behandeld. Er is enige flexibiliteit mogelijk, ook al blijft het streven gericht op gezamenlijke behandeling. Het is bijvoorbeeld niet erg als het reïntegratieverslag, als essentieel onderdeel van het wetsvoorstel, waarop de UVI's, de Arbo-diensten en de werkgevers zich goed moeten kunnen instellen, een paar maanden later wordt ingevoerd. Er zal zoveel mogelijk flexibiliteit worden betracht zonder dat de belangrijke datum van 1 januari 2002 wordt losgelaten.

De planning in de Tweede Kamer verloopt naar wens. Zij heeft in de week van 21 juni ruimte voor afhandeling gereserveerd.

De voorzitter van de commissie Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
Kneppers-Heijnert

De griffier van de commissie Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
Nieuwenhuizen

Van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Den Haag, 6 februari 2001

De vaste commissie voor Sociale zaken en Werkgelegenheid heeft zich onlangs beraden over de wijze van behandeling van het wetsvoorstel ter vaststelling van de begroting van Uw ministerie en van het wetsvoorstel m.b.t. de vaststelling van de begroting van het Spaarfonds AOW (resp 27 400 XV en 27 400 E). Unaniem kwam de commissie tot de slotsom dat een traditionele begrotingsbehandeling, dwz een plenair begrotingsdebat, voorbereid met een verslag houdende een aantal schriftelijke vragen, dit jaar niet dient plaats te vinden. Een dergelijk debat zou naar het oordeel van de commissie teveel het karakter krijgen van een «herhaling van zetten» gelet op het feit dat commissie en regering in het afgelopen jaar, bij gelegenheid van de behandeling van een groot aantal wetsvoorstellen, vele malen met elkaar van gedachten hebben kunnen wisselen. Tegelijkertijd bevindt de voorbereiding van veel nieuwe wetgeving zich in een zodanig stadium, dat enigerlei behandeling door de Eerste Kamer op dit moment een aantasting van het primaat van de Tweede Kamer zou betekenen.

Omtrent beide genoemde begrotingswetsvoorstellen zal de commissie dan ook blanco eindverslagen uitbrengen waarna de wetsvoorstellen als hamerstukken zullen worden afgehandeld.

Tijdens het zojuist vermelde beraad heeft de commissie geconcludeerd dat het nochtans wenselijk is met U, in eerste instantie langs schriftelijke weg, van gedachten te wisselen over een aantal aspecten die samenhangen met de rol, de plaats en de betrokkenheid van de vaste commissie bij de beleidsprocessen op Uw ministerie, in het bijzonder waar die processen uitmonden in wetgeving. Aan het slot van de daaromtrent geformuleerde overwegingen legt de commissie U een concreet verzoek om inlichtingen voor.

Binnen de commissie bestaat een breed gevoelde onvrede over haar rol, plaats en betrokkenheid bij het beleids- en wetgevingsproces. Die onvrede heeft een aantal oorzaken.

In de eerste plaats constateert de commissie dat niet zelden met de uitvoering van in wetsvoorstellen opgenomen voornemens reeds is of wordt aangevangen nog vóórdat de Eerste Kamer het wetsvoorstel heeft aanvaard, resp. het wetsvoorstel in het Staatsblad is geplaatst.

In de tweede plaats bereiken de commissie vaak op onderscheiden momenten wetsvoorstellen die onderdeel uitmaken van een meeromvattend en samenhangend pakket wetsvoorstellen. Als gevolg van deze op een salamitactiek lijkende procedure van voorbereiding en indiening van dergelijke wetsvoorstellen is de commissie niet of nauwelijks nog bij machte de onderlinge samenhang en consistentie van deze wetsvoorstellen te beoordelen.

Een derde factor die ertoe leidt dat de commissie meent in afnemende mate invloed te hebben op het beleids- en wetgevingsproces is gelegen in de omstandigheid dat beleidsvorming meer en meer plaats vindt in een interactief proces tussen ministerie en diverse maatschappelijke instellingen. De vaste commissie, die, voorzover het het wetgevingsproces betreft, toch al aan het einde van een lange besluitvormingsketen opereert, ziet haar beïnvloedingsmogelijkheden daarmee sterk afnemen. Tenslotte is de informatievoorziening aan de commissie niet optimaal omdat in toenemende mate tal van brieven, notities en missives die de regering in het kader van het wetgevingsproces toezendt aan de Tweede Kamer niet als zgn. witte stukken worden gedrukt en ook overigens niet in afschrift aan de Eerste kamer worden gezonden.

Terwijl het bovenstaande het beleidsvormings- en wetgevingsproces in meer algemene zin betreft en de commissie Uw reactie op haar overwegingen gaarne tegemoet ziet, acht de commissie deze meer in het bijzonder van toepassing op de beleidsvoorbereiding, de beleidsvorming en het daaruit voortvloeiende wetgevingsproces met betrekking tot de implementatie van het traject Structuur Uitvoering Werk en Inkomen, het zgn. SUWI-traject. De haar ter beschikking staande informatie, o.a. in de memorie van toelichting op begrotingshoofdstuk XV is zo summier en gedateerd dat de commissie volstrekt onvoldoende inzicht heeft in de voortgang van dit complexe wetgevingsproces.

De commissie verzoekt U daarom in de eerste plaats haar een overzicht te doen toekomen van de huidige stand van zaken aangaande alle in het SUWI-traject opgenomen wetsvoorstellen, alsmede overzichten van de reeds doorlopen procedures en de planningsgegevens ten aanzien van de nog te doorlopen procedures van die wetsvoorstellen.

In de tweede plaats wenst de commissie te beschikken over een compleet overzicht van ontwikkelingen die, ondanks het feit dat ze niet conform vigerende wetgeving zijn, in gang gezet zijn, resp. worden (zie bijv. de splitsing van de arbeidsvoorzieningsorganisatie). In de derde plaats is de commissie, voor zover het betreft de materiële voortgang van het veranderingsproces, verontrust door de opmerking in de eerste Voortgangsrapportage van het SUWI-proces van 13 oktober 2000 (TK 2000–2001, 26 448, nr. 16, blz. 10) dat «het verschil in aanpak slechts langzaam in het veld doordringt». De commissie vraagt U daarom, met inachtneming van de daarover bij de openbare behandeling van Uw begroting voor het jaar 2000 door deze Kamer gestelde vragen, een beeld te geven van de voortgang in het verandermanagement en mee te delen hoe het staat met (1) de verbetering van de keuringspraktijk in het licht van een tweetal recente en verontrustende rapportages van het CTSV en (2) het tijdig beschikbaar komen van gelden voor preventie en reïntegratie, waarover haar nog steeds veel klachten bereiken.

De commissie stelt zich voor over Uw reactie op deze brief op een nader te bepalen datum met U mondeling van gedachten te wisselen.

De griffier van de commissie,
B. Nieuwenhuizen

Van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Den Haag, 20 maart 2001

Op 6 februari 2001 ontvingen wij van uw commissie een brief, waarin u aangaf met ons van gedachten te willen wisselen over rol, plaats en betrokkenheid van uw commissie bij de beleidsprocessen van SZW, in het bijzonder waar die processen uitmonden in wetgeving. Uw commissie merkt op volstrekt onvoldoende inzicht te hebben in de voortgang van het SUWI-traject. Met uw commissie ben ik van oordeel dat het gewenst is dat de informatievoorziening aan uw commissie zodanig dient te zijn dat er sprake is van voldoende inzicht. Het spreekt voor zich dat wij er alles aan zullen doen om uw commissie dat inzicht ook te geven. Deze, mede namens Staatssecretaris Verstand en Staatssecretaris Hoogervorst opgestelde, brief beoogt daaraan bij te dragen.

De door u beschreven gang van zaken in het beleids- en wetgevingsproces heeft mijns inziens wezenlijk te maken met de rol van de Staten-Generaal bij complexe wetgevingsprojecten in het algemeen en van de Eerste Kamer in het bijzonder, gelet op haar positie in het staatsbestel en met name in het wetgevingsproces.

Daarover is, zowel in de Eerste Kamer als in de Tweede Kamer, nog niet zo lang geleden uitvoerig van gedachten gewisseld naar aanleiding van het kabinetsstandpunt «Wetgeving en uitvoering; de positie van de Staten-Generaal bij wetgevingsprojecten die een vroegtijdige voorbereiding van de uitvoering vergen» (Kamerstukken II, 1996–1997, 25 428 nrs. 1 en 2 en Handelingen Eerste Kamer, 21 oktober 1997). Het lijkt daarom zinvol om met betrekking tot de algemene opmerkingen van uw commissie kort stil te staan bij die gedachtewisseling, om vervolgens in concreto in te gaan op uw vragen over het SUWI-traject.

Algemeen

Eerst een enkele reactie op de vier algemene, door uw commissie aangevoerde punten.

- a. De problematiek van de vroegtijdige voorbereiding van de uitvoering van wetgeving, die overigens óók speelt met betrekking tot de Tweede Kamer, was het eigenlijke onderwerp van de in 1997 met beide Kamers gevoerde discussie, waaraan ik hierboven refereerde. In de nota Wetgeving en Uitvoering (Kamerstukken II, 1996–1997, 25 428 nr. 1) gaf het toenmalige kabinet het volgende dilemma aan: «Aan de ene kant moet het primaat van de wetgever worden gewaarborgd, aan de andere kant moeten democratisch gewenste besluiten ook zo snel en efficiënt mogelijk kunnen worden uitgevoerd. Meer nog dan bij de Tweede Kamer speelt dit dilemma bij de Eerste Kamer, aangezien die kamer de laatste schakel vormt in het wetgevingsproces en zij bovendien slechts over het zware middel van verwerping van een wetsvoorstel beschikt.»

Een tijdige voorbereiding van de implementatie van regelgeving is, volgens het kabinetsstandpunt, van groot belang, omdat met name grootschalige reorganisatieprocessen onaanvaardbaar veel tijd in beslag zouden nemen, indien met de voorbereiding van de uitvoering pas zou mogen worden aangevangen nadat de betrokken regelgeving in het Staatsblad is geplaatst. Daarbij werd mede van belang geacht, dat het vanwege de onzekerheid die een te lang proces voor de

betrokken organisaties en hun personeel met zich meebrengt, belangrijk is om de vaart erin te houden en dat bij het tot stand brengen van de regelgeving ook kan worden geprofiteerd van inzichten en ervaringen, die bij de voorbereiding van veranderingen worden verkregen.

Zowel in de eerder aangehaalde nota als in het daaropvolgende debat met Tweede en Eerste Kamer is bij het doordenken van dit dilemma echter herhaaldelijk gesteld, zowel door de Kamers als door het kabinet, dat, gelet op de constitutionele rol van het parlement, onomkeerbare beslissingen vermeden moeten worden. De uitvoerende macht moet in elk geval de grenzen van de geldende wet in acht nemen, óók bij de voorbereiding van veranderingen. Het primaat van de politiek en het primaat van de plaatsing in het Staatsblad (zoals de minister-president dat uitdrukte) staan, ook voor het kabinet, voorop. Daarbij zijn wij er ons scherp van bewust, dat beslissingen ter voorbereiding van de uitvoering weliswaar niet «onomkeerbaar zijn», doch dat zij soms slechts met grote moeite kunnen worden teruggedraaid (desinvesteringskosten). Dat kan – zo beseffen wij terdege – bijdragen aan het gevoel van de Eerste Kamer, in bepaalde gevallen voor het blok te worden gezet. Van de andere kant is het soms werkelijk noodzakelijk om stappen te doen ter voorbereiding van de uitvoering. Het omgaan met een dergelijk dilemma vraagt om zorgvuldigheid van alle betrokken partijen.

Er is geen blauwdruk te geven, zo blijkt ook uit de discussies van 1997, voor de beste wijze waarop de Eerste Kamer in het beleids- en wetgevingsproces betrokken kan worden. Uitvoerig is van gedachten gewisseld over de mogelijkheid en wenselijkheid om ook de Eerste Kamer via het voorleggen van een beleidsnota tijdig te betrekken. Daarbij werd vanuit de Tweede Kamer uitgesproken, dat men zich kon voorstellen dat de Eerste Kamer de handen wil vrijhouden om achteraf (na besluitvorming door de Tweede Kamer) over de zaak te oordelen, terwijl ook werd opgemerkt dat het, gelet op de rol van de Eerste Kamer, merkwaardig zou zijn, als de Eerste Kamer bij het bespreken van een beleidsnota tot andere accenten zou komen als de Tweede Kamer.

Ook in uw Kamer werden verschillende accenten gelegd bij de beoordeling van het instrument beleidsnota. Enerzijds werd opgemerkt, dat de beleidsnota dienstig kan zijn om bij belangrijke zaken de invloed van de Eerste Kamer te waarborgen (Handelingen I, 21-10-1997, blz. 2–25), anderzijds werd van diverse kanten opgemerkt (pag. 2–30 en 2–33) dat het gebruik van de beleidsnota ongeschikt is voor de Eerste Kamer, omdat zij dan «geen ambachtelijk oordeel geeft over een concreet wetgevingsproces», maar «dichter bij het politieke vuur schuift».

Een andere suggestie die in uw Kamer werd gedaan (pag. 2–30) was, om de begrotingsbehandeling «aan te grijpen om schoten voor de boeg te geven». In het kader van de behandeling op 16 mei 2000 van de begroting van SZW 2000 is dit ook gebeurd, met name ten aanzien van SUWI (Handelingen Eerste Kamer, 16 mei 2000). Een aantal sprekers heeft het zgn. Nader Kabinetsstandpunt SUWI aangegrepen om behartenswaardige kanttekeningen te plaatsen bij de kabinetsvoornemens op dit gebied. Tevens is aan de orde gekomen dat de Veranderorganisatie SUWI, een apart onderdeel van het departement, belast zal worden met de voorbereiding van de implementatie, alsmede de wens van de Tweede Kamer om het SUWI-proces aan te merken als «groot project». In het vervolg van deze brief kom ik hierop naar aanleiding van uw specifieke vragen over SUWI nog nader terug.

Een andere geschikte optie om problemen te ondervangen is, volgens het kabinetsstandpunt, een geïntegreerde planning van wetgeving en uitvoering, en het maken van heldere afspraken tussen de partners in het wetgevingsproces; daarbij kan de bespreking van de periodieke (voortgangs)overzichten van spoedeisende wetgeving dienstig zijn. Dit geschiedt wat SUWI betreft in het kader van de afspraken met de Tweede Kamer over de aanwijzing van SUWI tot «groot project». De daarop betrekking hebbende informatie bereikt ook uw kamer in de vorm van gedrukte Kamerstukken (witte stukken).

Samenvattend kan gesteld worden dat voor ons duidelijk was, en nog steeds is, dat het hierboven geschetste dilemma niet op een eenvoudige wijze valt op te lossen. Daarbij tekenen wij nadrukkelijk aan dat wij de zorg van het parlement delen dat aan het primaat van de politiek en de verschillende posities die de beide kamers daarbij innemen, ook bij ingewikkelde veranderingsprocessen recht moet worden gedaan. Om die reden stellen wij de thans door uw commissie geëntameerde gedachtewisseling dan ook op hoge prijs. Van onze kant zullen wij trachten u zo goed mogelijk te informeren.

- b. U geeft aan dat de commissie vaak op onderscheiden momenten wetsvoorstellen bereiken die onderdeel uitmaken van een meeromvattend en samenhangend pakket wetsvoorstellen. De commissie stelt, als gevolg van deze op een salamitactiek lijkende procedure, niet of nauwelijks nog bij machte te zijn de onderlinge samenhang en consistentie te beoordelen.

Allereerst zij opgemerkt dat wij volledig begrip hebben voor dit gevoel van onbehagen bij uw commissie. Toch ligt het voor de hand, dat ingewikkelde veranderingsprocessen van lange duur niet in één wetsvoorstel, maar in een gefaseerd pakket van samenhangende voorstellen worden neergelegd. Soms is dat – zoals ook in de discussies van 1997 is gesteld – geboden om de complexiteit ervan het hoofd te bieden; goede planning en voortgangsrapportages zijn dan van belang. Daarbij moet vanzelfsprekend ook de consistentie van de onderscheiden instrumenten gewaarborgd worden en ook voor alle betrokken actoren duidelijk zijn.

Het SUWI-traject is bij uitstek een voorbeeld van een gecompliceerd beleids- en wetgevingsproces. Dat is voor het kabinet reden geweest om in het kabinetsstandpunt SUWI de hoofdlijnen van de door het kabinet voorgestane inrichting van de nieuwe uitvoeringsstructuur werk en inkomen te schetsen. Daarmee biedt het kabinetsstandpunt het kader waaraan de onderlinge samenhang en consistentie van de beleids- en wetgevingsproducten kunnen worden afgemeten die in het proces van de nadere uitwerking van het kabinetsstandpunt worden opgesteld.

- c. Een derde factor waardoor de commissie van mening is dat zij in afnemende mate invloed heeft op het beleids- en wetgevingsproces is gelegen in de omstandigheid dat beleidsvorming meer en meer plaats vindt in een interactief proces tussen ministerie en diverse maatschappelijke instellingen.

Wij onderkennen dit bezwaar van uw commissie, maar hechten eraan tegelijk te wijzen op het gegeven dat interactie met maatschappelijke actoren in het Nederlandse beleidsvormingsproces een groot goed is, mede omdat het als oogmerk heeft te leiden tot vergroting van kwaliteit van en maatschappelijk draagvlak voor wettelijke maatregelen. De wetgevingskwaliteit is gebaat bij een goede inbreng van alle actoren. Advies en overleg hebben beide een belangrijke en vaak

onontbeerlijke plaats in de voorbereiding van beleid en regelgeving. De uiteindelijke beslissingsbevoegdheid, gehoord al die standpunten, ligt uiteindelijk uiteraard bij regering en parlement. Daarover willen wij geen enkele twijfel laten bestaan.

- d. De commissie is van mening dat de informatievoorziening aan haar niet optimaal is, omdat in toenemende mate tal van brieven, notities en missives die de regering toezendt aan de Tweede Kamer niet als zgn. witte stukken worden gedrukt en ook overigens niet in afschrift aan de Eerste Kamer worden gezonden.

Informatievoorziening speelt een belangrijke rol bij de wijze waarop wordt omgegaan met de bovengenoemde drie factoren. Ik merk daarbij op, dat het opnemen in de witte stukken van aan de Tweede Kamer toegezonden stukken een zaak is van de Tweede Kamer zelf, terwijl van stukken, verzonden aan de Voorzitter van de Tweede Kamer en van stukken, betrekking hebbend op bij de Tweede Kamer aanhangige wetsvoorstellen, automatisch een afschrift wordt gezonden aan de Eerste Kamer.

Over de informatievoorziening aan de (vaste commissie voor SZW van de) Eerste Kamer met betrekking tot concrete onderwerpen op ons terrein kunnen desgewenst naar aanleiding van onze gedachte-wisseling nadere afspraken worden gemaakt, die aan uw wensen tegemoet kunnen komen.

SUWI-traject

Met betrekking tot het SUWI-traject wil ik naar aanleiding van uw vragen achtereenvolgens ingaan op het Nader Kabinetsstandpunt SUWI, de stand van zaken bij het wetgevingsproces, de aanwijzing van SUWI tot «groot project» en de daaruit voortvloeiende rapportages, de stand van zaken bij de voorbereiding van de implementatie, alsmede uw vragen over de keuringspraktijk en het ter beschikking stellen van gelden voor preventie en reïntegratie.

Nader Kabinetsstandpunt SUWI

In het Nader Kabinetsstandpunt SUWI (Kamerstukken II, 1999–2000, 26 448, nr. 7) staan de voornemens van het kabinet met betrekking tot de nieuwe structuur uitvoering werk en inkomen beschreven. De Tweede Kamer heeft zich blijkens het hierover gevoerde debat op 21 en 23 maart 2000 op hoofdlijnen in deze voorstellen kunnen vinden. Zoals reeds eerder in deze brief aangegeven vormt het Nader Kabinetsstandpunt SUWI het kader voor de nadere uitwerking van de daarin vervatte voorstellen, zowel wat betreft het wetgevingsproces als de voorbereiding van de implementatie. De beoogde invoering van de SUWI-voorstellen is 1 januari 2002.

Stand van zaken wetgevingsproces

De uitwerking van de in het Nader Kabinetsstandpunt SUWI van januari 2000 beschreven voorstellen in wet- en regelgeving is een omvangrijk en complex proces. In het inmiddels bij de Tweede Kamer ingediende wetsvoorstel SUWI worden de fundamenten gelegd voor de nieuwe uitvoeringsstructuur van de (publieke) arbeidsvoorziening en de sociale zekerheid. In het wetsvoorstel worden met name de taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden vastgelegd van de Raad voor Werk en Inkomen (RWI), de Centrale organisatie werk en inkomen (CWI), het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV) en de Sociale Verzekeringsbank (SVb). Tevens wordt in dit wetsvoorstel de (ministeriële) verantwoordelijkheid voor het toezicht geregeld. Het nog in te dienen wetsvoorstel «Invoeringswet structuur uitvoerings-

organisatie werk en inkomen» (Invoeringswet) ligt momenteel voor advies bij de Raad van State. De Invoeringswet regelt de intrekking van de Organisatiewet sociale verzekeringen 1997 en de Arbeidsvoorzieningswet 1996, alsmede het overgangs- en invoeringsrecht en de wijziging van een aantal wetten. Bijgevoegd is een inventarisatie van de wetten die dienen te worden gewijzigd. Deze wijzigingen hangen met name samen met de in de verschillende – wetten genoemde – nu te herpositioneren – taken van de thans nog bestaande organisaties LISV en Arbeidsvoorziening. De Invoeringswet bevat voornamelijk technische wijzigingen, maar regelt ook de verantwoordelijkheid voor de reïntegratie en de consequenties van de SUWI-voorstellen voor de gemeenten (door middel van wijzigingen van de betreffende materiewetten).

Voorts is gestart met de voorbereiding van de lagere regelgeving op het gebied van SUWI. Voor de algemene maatregel van bestuur die de taakuitoefening van de toekomstige Inspectie werk en inkomen regelt, geldt jégens uw kamer de zgn. voorhangprocedure.

Daarnaast is in december 2000 bij de Tweede Kamer ingediend het wetsvoorstel «Verzelfstandiging reïntegratiediensten arbeidsvoorzieningsorganisatie». Dit wetsvoorstel regelt dat de reïntegratie-activiteiten van de Arbeidsvoorzieningsorganisatie overgaan naar het extern te verzelfstandigen reïntegratiebedrijf KLIQ. Momenteel wordt gewerkt aan het opstellen van de Nota naar aanleiding van het verslag van de Vaste Commissie voor SZW van de Tweede Kamer.

SUWI als «groot project»

De Tweede Kamer heeft het SUWI-traject aangewezen als een zogeheten «groot project». Een dergelijke aanwijzing houdt in dat er tussen de desbetreffende commissie van de Tweede Kamer en de minister afspraken worden gemaakt over de onderwerpen waarover en de wijze waarop door de minister verantwoording wordt afgelegd.

In het kader van de aanwijzing tot groot project is op 13 oktober 2000 de eerste voortgangsrapportage aan de TK toegezonden. Conform de daarover gemaakte afspraken is in deze rapportage onder meer verslag gedaan over de ontwikkelingen op de volgende gebieden:

- de ontvlechting van de Arbeidsvoorzieningsorganisatie;
- de vorming van de Centrale organisatie werk en inkomen (CWI);
- de vorming van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV);
- de Raad voor Werk en Inkomen;
- de positionering van het toezicht in de structurele situatie en het toezicht gedurende de overgangsperiode;
- het bedrijfsverzamelgebouw;
- de reïntegratiemarkt;
- handhaving en fraudebestrijding;
- doelmatigheid, doeltreffendheid en rechtmatigheid.

De eerste voortgangsrapportage is als Kamerstuk gedrukt (26 448, nr. 16). Het is duidelijk dat het hier de voorbereidingen betreft van een zeer omvangrijke reorganisatie, die overigens niet los kunnen worden gezien van reeds eerder in gang gezette veranderingen, zoals het SWI-proces (Samenwerking werk en inkomen). Was er bij het SWI-proces nog sprake van een ontwikkeling van onderop, bij de voorbereiding van de implementatie van SUWI is veel meer sprake van een centraal aangestuurd proces. Het is onvermijdelijk dat het veld enige tijd nodig heeft om zich in te stellen op deze andere wijze van aansturing. Met de door u aangehaalde passage uit de eerste voortgangsrapportage «het verschil in aanpak dringt slechts langzaam in het veld door» werd bedoeld op dit noodzakelijke heroriëntatieproces.

In januari van dit jaar is aan de TK het zogeheten «grofontwerp CWI en UWV» aangeboden. In het grofontwerp worden voor de CWI en het UWV de taken, de werkprocessen, de organisatie en het personeelsbeleid geschetst, alsmede de wijze waarop van de huidige situatie naar de gewenste situatie zal worden overgaan. Het grofontwerp bevat ook een beschrijving op hoofdlijnen van het gemeenschappelijke dienstverleningsconcept van CWI en UWV en de betekenis daarvan voor de gemeenten wordt aangegeven. Bijzondere aandacht wordt besteed aan ICT en het belang van de SUWI-keten voor UWV, CWI en gemeenten. Ook de wijze waarop de cliënt bij het proces wordt betrokken komt aan de orde, zowel op vertegenwoordigend niveau in de vorm van cliëntenparticipatie, als op individueel niveau door het nader omschrijven van de individuele rechten en plichten van de cliënt. De brief is als Kamerstuk gedrukt (26 448, nr. 19). Van het grofontwerp en de bijlagen heeft uw commissie een afschrift ontvangen.

Met de Vaste Commissie SZW van de TK is afgesproken dat de volgende voortgangsrapportage in mei 2001 zal worden verzonden. Ook hiervan zal uw commissie een afschrift ontvangen.

Stand van zaken voorbereiding implementatie

Teneinde een soepele overgang te kunnen realiseren van de huidige naar de gewenste situatie, is binnen het departement een apart organisatie-onderdeel belast met de voorbereiding van de implementatie voor CWI en UWV: de Veranderorganisatie SUWI. Over de wijze waarop dit gebeurt wordt aan de TK verantwoording afgelegd in de eerder genoemde (voortgangs)rapportages «groot project».

Daarnaast doen zich, mede ten gevolge van de voornemens op het gebied van SUWI, belangrijke ontwikkelingen voor bij de Arbeidsvoorzieningsorganisatie. Op 1 oktober 2000 is Arbeidsvoorziening opgesplitst in vijf zelfstandige bedrijfsonderdelen, waardoor het mogelijk is geworden de voorgenoemde wijzigingen op het gebied van de publieke arbeidsvoorziening op een adequate wijze voor te bereiden. Per genoemde datum bestaat de Arbeidsvoorzieningsorganisatie uit de volgende bedrijfs-onderdelen:

het onderdeel Basisdiensten (dat op zal gaan in de CWI);

het nieuwe reïntegratiebedrijf KLIQ;

de Centra Vakopleiding;

het bedrijf Facent (dat vervreemd zal worden op een zodanige wijze, dat de continuïteit van de dienstverlening ten behoeve van publieke taken gewaarborgd is);

ESF-Nederland (waarvoor het voornemen bestaat om hiervan een agentschap binnen het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid te maken).

Zoals in de brief van 8 maart jl. aan de Tweede Kamer meegedeeld (AM/ARV/01/12 662) hebben de hoge eisen die worden gesteld aan het ontvlechtigings- en verzelfstandigingsproces geleid tot een andere bestuurlijke aansturing. Per bedrijfsonderdeel zijn door mij bestuurders aangesteld die verantwoordelijk zijn voor het ontvlechtigings- en verzelfstandigingsproces en voor het waarborgen van het evenwicht tussen dit proces en het huidige niveau van dienstverlening.

Het Centraal Bestuur Arbeidsvoorziening heeft aangegeven om per 1 april 2001 te willen terugtreden en de voordragende organisaties tevens te vragen om geen nieuwe bestuurders voor te dragen. Om te voorzien in de situatie die dan ontstaat, wordt op basis van artikel 90, tweede lid, Arbeidsvoorzieningswet 1996 een tijdelijke voorziening voorbereid.

Met het oog op deze tijdelijke voorziening zal ik binnenkort een algemene maatregel van bestuur laten publiceren, waarin geregeld wordt dat één bestuurder de plaats zal innemen van het Centraal Bestuur voor de

Arbeidsvoorziening. Deze bestuurder wordt door mij benoemd en wordt verantwoordelijk voor het afhandelen van het ontvlechtingproces en voor een goede en zorgvuldige afhandeling van het concern. In het concern zal de financiële afwikkeling plaatsvinden. Daarnaast neemt het concern de zorg voor het mobiliteitsbureau op zich.

Voorzover ik kan overzien hebben wij u op de hierboven beschreven wijze naar vermogen geïnformeerd over de ontwikkelingen in het SUWI-traject.

Verbetering keuringspraktijk

Het Ctsv heeft de tweede voortgangsrapportage Verbetering claimbeoordeling WAO uitgebracht en het rapport Geen Duurzaam Benutbare Mogelijkheden. Staatssecretaris Hoogervorst heeft bij brief van 26 februari jl. zijn reactie op beide rapporten aan de Tweede Kamer doen toekomen (Kamerstukken II, 2000–2001, 22 187, nr. 113). Door de rapportages van het Ctsv is een goed beeld ontstaan van de praktijk in het veld van de WAO-claimbeoordeling en van de mogelijkheden tot verbetering daarvan. Er is evenwel nog onvoldoende zicht op de exacte aard en de omvang van de achterstanden bij de keuringen. Een en ander hangt, naast capaciteitsproblemen bij de professionals van de keuring, samen met de sterke verhoging van het aantal WAO-keuringen. Het totale aantal aanvragen is in de periode 1998–2000 met bijna 40% gestegen.

De informatievoorziening schiet thans nog te kort. Er moet daarom prioriteit worden gegeven aan de ontwikkeling van een adequaat managementinformatiesysteem, zowel met het oog op het toezicht als op een gerichte sturing van de uitvoeringspraktijk. Korthedshalve verwijs ik u verder naar de bovenvermelde reactie van Staatssecretaris Hoogervorst.

Gelden voor preventie en reïntegratie

Op 16 februari jl. heeft Staatssecretaris Hoogervorst het eindrapport «De Realiteit. Integrale rapportage evaluatie Wet Rea» naar de Tweede Kamer gestuurd. Uit deze evaluatie en uit signalen uit de praktijk komt inderdaad naar voren dat de uitvoering van de wet nog niet optimaal is. Eén van de tekortkomingen is dat het geregeld voorkomt dat door de uvi's niet voortvarend wordt omgegaan met verzoeken om ondersteuning bij reïntegratie. Op 1 januari 2001 is daarom de Wet beslistermijnen sociale verzekeringen in werking getreden. Deze wet regelt de termijnen voor het nemen van beslissingen op aanvragen van voorzieningen voor preventie en reïntegratie. Voor enkele voorzieningen zijn de beslistermijnen verkort. Hiermee wordt beoogd dat betrokkenen sneller worden geïnformeerd of zij wel of niet in aanmerking komen voor bepaalde voorzieningen. Korthedshalve verwijs ik u verder naar de bovenvermelde reactie van Staatssecretaris Hoogervorst.

Uiteraard zijn wij gaarne bereid om op een nader te bepalen datum met u mondeling van gedachten te wisselen over de belangwekkende zaken die u in uw brief aan de orde heeft gesteld.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
W. A. F. G. Vermeend

Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 12 april 2001

Op 20 maart jl. zond ik u mede namens Staatssecretaris Verstand en Staatssecretaris Hoogervorst een reactie op uw brief van 6 februari jl. In die brief zijn wij ingegaan op een viertal algemene door uw commissie aangevoerde punten over de positie van de Eerste Kamer in het beleids- en wetgevingsproces en op een aantal specifieke vragen over het SUWI-traject. Inmiddels heeft uw commissie besloten om een mondeling overleg te voeren op dinsdag 24 april a.s. en dat overleg toe te spitsen op het SUWI-traject. Wij zien hier naar uit. Ter voorbereiding op dit overleg lijkt het ons goed om u op een tweetal hoofdpunten nader te informeren, te weten een geïntegreerde planning van het wetgevingsproces en de voorbereiding van de implementatie van de SUWI-voorstellen.

1. Stand van zaken wetgevingsproces SUWI en daaraan nauw verwante wetgevingstrajecten

Zoals ik reeds in mijn brief van 20 maart aangaf is de uitwerking van de in het Nader Kabinetstandpunt SUWI van januari 2000 beschreven voorstellen in wet- en regelgeving een omvangrijk en complex proces. Naast het wetsvoorstel SUWI betreft het de Invoeringswet SUWI, het wetsvoorstel Verzelfstandiging reïntegratiediensten Arbeidsvoorzieningsorganisatie en het wetsvoorstel verbetering poortwachter. De samenhang tussen deze wetsvoorstellen is groot en daarmee het belang van een in de tijd op elkaar afgestemde behandeling evenzeer. Wij stellen het dan ook op prijs om tijdens het mondeling overleg van 24 april a.s. met u over de inhoud en planning van deze wetsvoorstellen te kunnen spreken. In het onderstaande overzicht worden de betreffende wetsvoorstellen kort toegelicht en wordt zo exact mogelijk de door ons nagestreefde planning aangegeven.

a) Wet Structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen

Op 20 januari 2001 is het wetsvoorstel Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen (SUWI-wet) aan de Tweede Kamer (TK) aangeboden (Kamerstukken II 2000/2001, 27 588). De beoogde datum van inwerkingtreding is 1 januari 2002. Dit wetsvoorstel wijzigt de uitvoeringsstructuur van de publieke arbeidsvoorziening en de sociale zekerheid ingrijpend. Met de nieuwe uitvoeringsstructuur wordt beoogd een op activering gericht stelsel te realiseren waarin voorrang wordt gegeven aan werk. Het wetsvoorstel is mede het resultaat van een jarenlange discussie over de verhouding tussen publiek en privaat bij de uitvoering van de werknemersverzekeringen. Het kabinet is tot de conclusie gekomen dat de premie-inning, de claimbeoordeling en de uitkeringsverzorging vanwege hun onderlinge samenhang en de noodzakelijke waarborgen tegen mogelijke commerciële beïnvloeding het best in een publieke omgeving kunnen worden uitgevoerd. Deze taak wordt opgedragen aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV), dat zal ontstaan uit een samenvoeging van het Landelijk Instituut Sociale verzekeringen (Lisv) en de vijf uitvoeringsinstellingen sociale zekerheid (uvi's). De reïntegratietaken kunnen in opdracht van publieke of private opdrachtgevers door private reïntegratiebedrijven plaatsvinden. Daarnaast komen er verspreid over het land Centra voor Werk en Inkomen (CWI) die onder meer belast worden met taken op het gebied van de publieke arbeidsbemiddeling en die de intake verzorgen voor personen die een WW- of een bijstandsuit-

kering aanvragen. De gemeenten blijven belast met de uitvoering van de Algemene bijstandswet en worden tevens verantwoordelijk voor de reïntegratie van niet-uitkeringsgerechtigden en personen met een uitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet. Het opdrachtgeverschap van de gemeenten (en de andere opdrachtgevers) voor de reïntegratie wordt overigens niet in dit wetsvoorstel geregeld, maar via de Invoeringswet SUWI in de desbetreffende materiewetten. De Sociale verzekeringsbank blijft verantwoordelijk voor de uitvoering van de volksverzekeringen. Een belangrijke plaats in het nieuwe uitvoeringsstelsel neemt de Raad voor Werk en Inkomen (RWI) in. De Raad bestaat uit vertegenwoordigers van werkgevers- en werknemersorganisaties en gemeenten. De Raad krijgt onder meer tot taak om jaarlijks een beleidskader te ontwikkelen met voorstellen voor het te voeren beleid op het gebied van werk en inkomen. Daarnaast kent de Raad subsidies toe voor sectorale, regionale en bedrijfsinitiatieven op het gebied van de reïntegratie. Tevens stelt het kabinet voor om het toezicht op de uitvoering integraal op te dragen aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Dit heeft tot gevolg dat het Ctsv, dat thans belast is met het toezicht op de sociale verzekeringen, en de directie toezicht van het ministerie, die belast is met het toezicht op de gemeenten en de Arbeidsvoorzieningsorganisatie, geïntegreerd zullen worden. De planning die wij ten aanzien van dit wetsvoorstel hanteren is de volgende:

20 januari 2001	aanbieding SUWI-wet aan de TK
29 maart 2001	inbreng Verslag VC SZW TK
vóór 27 april 2001	verzenden Nota naar aanleiding van het verslag mogelijk vergezeld van (eerste) Nota van Wijziging aan de TK
eind juni/begin juli 2001	plenaire behandeling en stemmingen door TK
begin juli 2001	aanbieding wetsvoorstel aan de Eerste Kamer (dus vóór het zomerreces)
10 juli 2001	procedurevergadering VC SZW EK
september/oktober 2001	schriftelijke behandeling in de EK
20/27 oktober 2001	plenaire behandeling en stemmingen door de EK
29 oktober 2001	plaatsing in het Staatsblad

b) Wetsvoorstel Invoeringswet SUWI

Op 5 april 2001 is het wetsvoorstel Invoeringswet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen (Invoeringswet SUWI) aan de Tweede Kamer aangeboden (Kamerstukken II 2000/2001, 27 665). Deze wet bevat, als gevolg van de invoering van de SUWI-wet noodzakelijke, technische wijzigingen in diverse wetten, intrekking van bepaalde wetten en overgangs- en invoeringsrecht. Daarnaast bevat het voorstel ook wijzigingen in diverse wetten van meer inhoudelijke aard. Die meer inhoudelijke wijzigingen, die in de Memorie van Toelichting bij het wetsvoorstel SUWI-wet zijn aangegeven, zien bijvoorbeeld op de invulling van de verantwoordelijkheid voor de reïntegratie van zieke of arbeidsgehandicapte werknemers, uitkeringsgerechtigden en andere werkzoekenden.

Hierbij ontvangt u de eerder toegezegde bijlage met een overzicht van wetten die gewijzigd moeten worden als gevolg van invoering van de SUWI-wet. Al deze wijzigingen zijn inmiddels opgenomen in de Invoeringswet SUWI.

Het door ons nagestreefde tijdschema voor de parlementaire behandeling ziet er als volgt uit.

5 april 2001	aanbieding Invoeringswet SUWI aan de TK
17 mei 2001	inbreng Verslag VC SZW TK
1e week juni 2001	verzenden Nota naar aanleiding van het Verslag aan de TK en mogelijke aanbieding een (eerste) Nota van Wijziging aan de TK
eind juni/begin juli 2001	plenaire behandeling en stemmingen door de TK
begin juli 2001	aanbieding wetsvoorstel aan de EK
10 juli 2001	procedurevergadering VC SZW EK
september/oktober 2001	schriftelijke behandeling in de EK
20/27 oktober 2001	plenaire behandeling en stemmingen in de EK
29 oktober 2001	plaatsing in het Staatsblad

*c) Wetsvoorstel Verzelfstandiging reïntegratiediensten
Arbeidsvoorzieningsorganisatie (KLIQ-wet)*

Doel van het wetsvoorstel Verzelfstandiging reïntegratiediensten Arbeidsvoorzieningsorganisatie (Kamerstukken II, 200/01, 27 549) is om de voorwaarden te scheppen om de externe verzelfstandiging van het reïntegratiebedrijfs onderdeel van Arbeidsvoorziening mogelijk te maken. Het voorstel regelt de overgang van de activiteiten van de Arbeidsvoorzieningsorganisatie op het gebied van de reïntegratie. Tevens regelt het voorstel de tijdelijk verplichte besteding van de prestatiebijdrage door het CBA bij de NV KLIQ, de toegang tot informatie van de Arbeidsvoorzieningsorganisatie voor de NV KLIQ en een beperkte wijziging van de Arbeidsvoorzieningswet.

Op 8 december 2000 is het wetsvoorstel bij de Tweede Kamer ingediend. Op 23 maart 2001 is de nota naar aanleiding van het verslag met daarbij een nota van wijziging naar de Tweede Kamer gezonden. De Tweede Kamer heeft besloten een door haar gevraagd onderzoeksrapport inzake de NV KLIQ af te wachten, alvorens het voorstel gereed te melden voor plenaire behandeling. Het is nog niet duidelijk wanneer het onderzoek wordt afgerond. Daarna zou de verdere behandeling er als volgt uit kunnen zien.

2e helft mei/begin juni 2001	Nader Verslag en Nota n.a.v. Nader Verslag n.a.v. uitkomst onderzoek TK
eind juni/begin juli 2001	plenaire behandeling en stemmingen door TK
juli 2001	aanbieding wetsvoorstel aan Eerste Kamer (vóór zomerreces)
10 juli 2001	procedurevergadering VC SZW EK
sept./begin oktober 2001	schriftelijke behandeling in de EK
13/20 oktober 2001	plenaire behandeling en stemmingen door de EK
22 oktober 2001	plaatsing in het Staatsblad

d) Wetsvoorstel verbetering poortwachter

Doel van het wetsvoorstel verbetering poortwachter is om de procesgang in het eerste ziektejaar te verbeteren. Het voorstel regelt een vervroeging van de ziekmelding naar 6 weken en de invoering van een reïntegratieverslag waarin verantwoording wordt afgelegd over het verloop van, en de verrichte reïntegratie-inspanningen tijdens het eerste ziektejaar. Daarnaast regelt het voorstel flexibilisering van het moment van de WAO-beoordeling, uitbreiding van de second opinionmogelijkheid voor werkgever en werknemer. In het voorstel is ook de mogelijkheid geregeld om de loondoorbetalingsverplichting van de werkgever te verlengen bij onvoldoende reïntegratie-inspanningen. Als de werknemer onvoldoende

meewerkt kan het loon door de werkgever worden ingehouden of kan van een maatregel door de uitvoeringsinstantie worden opgelegd. In een ministeriële regeling zal nader worden uitgewerkt welke stappen er door werkgever, werknemer en arbodienst in het reïntegratieproces moeten worden gezet. Het wetsvoorstel verbetering poortwachter regelt een aanscherping van de bestaande verantwoordelijkheden van de werkgever, de werknemer, de arbodienst en de uvi en heeft betrekking op de reïntegratie binnen het eigen bedrijf (het 1e spoor). Via de Invoeringswet SUWI worden veranderingen in de bestaande verantwoordelijkheidsverdeling aangebracht die ertoe leiden dat de werkgever ook verantwoordelijk wordt voor de reïntegratie van zieke of arbeidsgehandicapte werknemers bij een andere werkgever (het 2e spoor).

De planning van de behandeling van dit wetsvoorstel zou er als volgt uit kunnen zien:

19 april 2001	indiening bij de TK
17 mei 2001	inbreng TK
1e week juni 2001	verzenden Nota naar aanleiding van het Verslag aan de TK en mogelijke aanbieding van een (eerste) Nota van Wijziging aan de TK
eind juni/begin juli 2001	plenaire behandeling en stemmingen door de TK
begin juli 2001	aanbieding aan de EK
10 juli 2001	procedurevergadering VC SZW EK
sept/okt 2001	schriftelijke behandeling door de EK
okt. 2001	plenaire behandeling en stemmingen door de EK
29 oktober 2001	plaatsing in het Staatsblad

2. De voorbereiding van de implementatie

In dit onderdeel informeer ik u over de wijze waarop de voorbereiding van de implementatie van de SUWI-voorstellen heeft plaatsgevonden. Hierbij heeft steeds als voorwaarde gegolden en geldt nog steeds dat onomkeerbare beslissingen dienen te worden vermeden en dat de grenzen van de geldende wetten in acht dienen te worden genomen.

1. Binnen het departement van SZW is in april 2000 de Veranderorganisatie SUWI ingesteld om de implementatie voor te bereiden van de SUWI-voornemens.
2. De Veranderorganisatie SUWI heeft de volgende taakopdracht:
 - Het ontwikkelen van een organisatie-ontwerp voor de CWI en het UWV;
 - Het ontwikkelen van een concept voor bedrijfsverzamelgebouwen;
 - Het vormgeven aan de ICT-architectuur die CWI, UWV en GSD'en moet ondersteunen;
 - Het vormgeven aan de aspecten van communicatie bij de inrichting van CWI en UWV;
 - Het vormgeven aan cliëntenparticipatie binnen CWI en UWV
 - Het mogelijk maken van een «vliegende start» bij de inwerking-treding van SUWI.
3. De uitwerking van de taken geschiedde wat de CWI betreft en de gemeenschappelijke punten als ICT in programmateams, waarin deskundigen uit de huidige uitvoeringsorganisaties (Arbeidsvoorziening, Uvi's, Lisv, Ctsv, gemeenten) zoveel mogelijk participeerden.
4. Vanaf medio 2000 is bij de CWI-vorming prioriteit gegeven aan het spreidingsplan CWI's en het referentiewerkproces CWI. Dit was nodig om te waarborgen dat de CWI's die in het kader van het SWI-proces van start zijn gegaan actief konden blijven én al zoveel mogelijk te

laten werken in de geest van het Nader Kabinetsstandpunt SUWI. Daartoe was duidelijkheid nodig inzake het aantal CWI's, de kerntaken van de CWI's en de plaats van vestiging. Dit geschiedde in overleg met de Arbeidsvoorzieningsorganisatie, VNG/Divosa en Lisv/uitvoeringsinstellingen. Spreidingsplan en referentiewerkproces zijn inmiddels door de Tweede Kamer accoord bevonden.

5. Tegelijkertijd werden in nauw overleg met de VNG, de Uvi's en de Arbeidsvoorzieningsorganisatie uitgangspunten geformuleerd voor de oprichting van bedrijfsverzamelgebouwen: plaatsen waar CWI, UWV en gemeenten uit oogpunt van optimale dienstverlening aan de klant gemeenschappelijke huisvesting hebben en waar ook uitzendbureaus en reïntegratiebedrijven kunnen worden gevestigd. Ook deze voorstellen hebben de instemming gekregen van de Tweede Kamer.
6. Met ingang van 1 april 2001 is de Arbeidsvoorzieningsorganisatie gesplitst in 5 onderdelen: Basisdiensten, het reïntegratiebedrijf KLIQ, de Centra Vakopleiding, het bedrijf Facent en ESF-Nederland.
7. Medio 2000 is een hoofddirectie UWV i.o. geformeerd, bestaande uit de statutaire directeuren van de vijf uvi's, die belast is met de vorming van het UWV. Onder deze hoofddirectie zijn diverse werkgroepen ingesteld, belast met de uitwerking van deeltaken, zoals de beschrijving van de werkprocessen binnen het UWV.
8. Op 17 januari 2001 is aan de Tweede Kamer het «Grofontwerp voor de Organisatie Centra Werk en Inkomen en het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen» aangeboden. Op 21 februari 2001 is het grofontwerp door de Vaste Commissie voor SZW van de TK besproken. De hoofdlijnen van dit grofontwerp zijn aanvaard.
9. In het migratiepad, een onderdeel van het grofontwerp, is onder andere opgenomen dat uiterlijk 1 april 2001 de leden van de Raden van Bestuur van CWI en UWV benoemd moeten zijn. Daaraan is in zoverre uitvoering gegeven dat per 1 april in het leven zijn geroepen het Verandermanagement CWI en het Verandermanagement UWV. Deze colleges geven de feitelijke opbouw verder vorm.
10. Gedurende de komende periode is bij de verdere opbouw van CWI en UWV met name coördinatie en afstemming gewenst bij thema's als ICT, huisvesting, communicatie, kosten en baten, cliëntenparticipatie en reïntegratie. Onderkend is voorts dat de zorg voor de implementatie van SUWI in het gemeentelijk domein extra aandacht behoeft.
11. Per 1 april 2001 valt de basisdienstverlening Arbeidsvoorziening onder verantwoordelijkheid van de Verandermanager CWI.
12. Per 1 april zijn 3 tijdelijke stimuleringsregelingen van kracht: voor de opbouw (en afbouw) van CWI's, voor de inrichting van bedrijfsverzamelgebouwen en voor de inrichting van regionale platforms.
13. Op 1 juni 2001 dienen voor zowel het UWV, de CWI als de gemeenschappelijke punten businessplannen, migratieplannen en sociale plannen te zijn afgerond. In de businessplannen zullen de perspectieven voor 2001 en de daarop volgende jaren worden geschetst.
14. De voorbereiding van de implementatie van de CWI- en UWV-vorming is erop gericht dat per 1 januari 2002, ervan uitgaande dat de parlementaire behandeling van de SUWI-wetgeving conform de planning verloopt, de SUWI-keten (CWI, UWV en gemeenten) van start kan gaan.

Ik hoop u hiermede in aanvulling op mijn brief van 20 maart jl. voldoende geïnformeerd te hebben ter voorbereiding op ons overleg van 24 april a.s.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
W. A. F. G. Vermeend

Algemene bijstandswet
 Algemene Kinderbijslagwet
 Algemene militaire pensioenwet
 Algemenen nabestaandenwet
 Algemene Ouderdomswet
 Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers
 Algemene wet bestuursrecht
 Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten
 Ambtenarenwet
 Arbeidsomstandighedenwet 1998
 Arbeidsvoorzieningswet
 Arbeidsvoorzieningswet 1996
 Beroepswet
 Burgerlijk Wetboek Boek 2
 Burgerlijk Wetboek Boek 7
 Coördinatiewet sociale verzekering
 Coördinatiewet uitzonderingstoestanden
 Intrekkingswet Beleggingswet
 Invaliditeitswet
 Invoeringswet Arbeidsvoorzieningswet 1996
 Invoeringswet nieuwe en gewijzigde arbeidsongeschiktheidsregelingen
 Invoeringswet Organisatiewet sociale verzekeringen
 Invoeringswet Organisatiewet sociale verzekeringen 1997
 Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid
 Liquidatiewet invaliditeitswetten
 Liquidatiewet ongevallenwetten
 Liquidatiewet Ouderdomswet 1919
 Noodwet Arbeidsvoorziening
 Organisatiewet sociale verzekeringen 1997
 Samenloopregeling Indonesische pensioenen 1960
 Tijdelijke wet beperking inkomensgevolgen arbeidsongeschiktheidscriteria
 Toeslagenwet
 Vaarplichtwet
 Veegwet SZW 1997
 Veegwet SZW 1998
 Werkloosheidswet
 Wet aanpassing daglonen Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering
 Wet aanpassing pensioenvoorzieningen Bijstandskorps
 Wet aanpassing uitkeringsregelingen overheveling opslagpremies
 Wet allocatie arbeidskrachten door intermediairs
 Wet arbeid vreemdelingen
 Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen
 Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering jonggehandicapten
 Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen
 Wet educatie en beroepsonderwijs
 Wet eenmalige toelage 1990
 Wet financiële voorzieningen privatisering ABP
 Wet financiering loopbaanonderbreking
 Wet financiering volksverzekeringen
 Wet gemeenschappelijke basisadministratie persoonsgegevens
 Wet inburgering nieuwkomers
 Wet incompatibiliteiten Staten-Generaal en Europees Parlement
 Wet inkomensvoorziening kunstenaars
 Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijke arbeidsongeschikte
 gewezen zelfstandigen
 Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte
 werkloze werknemers

Wet inschakeling werkzoekenden
 Wet interimregeling beperking samenloop uitkeringen AWW en uitkeringen Ongevallenwetten
 Wet invoering mutatiesysteem AKW
 Wet Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen
 Wet medefinanciering oververtegenwoordiging oudere ziekenfondsverzekerden
 Wet melding collectief ontslag
 Wet op de (re)integratie arbeidsgehandicapten
 Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering
 Wet op de economische delicten
 Wet op de expertisecentra
 Wet op de identificatieplicht
 Wet op de ondernemingsraden
 Wet op de rechtsbijstand
 Wet op de studiefinanciering
 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek
 Wet op het primair onderwijs
 Wet op het voortgezet onderwijs
 Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering
 Wet overgangsregeling Ziektewet
 Wet overheidspersoneel onder de werknemersverzekeringen
 Wet premieregime bij marginale arbeid
 Wet privatisering ABP
 Wet privatisering FVP
 Wet privatisering Spoorwegpensioenfondsen
 Wet sociale werkvoorziening
 Wet stimulering arbeidsdeelname minderheden
 Wet tegemoetkoming studiekosten
 Wet terugdringing beroep op de arbeidsongeschiktheidsregelingen
 Wet terugdringing ziekteverzuim
 Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993
 Wet uitbreiding loondoorbetalingsplicht bij ziekte
 Wet uitkering 1987 aan echte minima
 Wet uitkering-ineens personen met een werkloosheidsuitkering
 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen
 Wijzigingswet Boek 7 Burgerlijk Wetboek, enz. (Flexibiliteit en zekerheid)
 Wijzigingswet organisatie wet sociale verzekeringen 1997, enz. (geïntegreerd middelenbeheer)
 Wijzigingswet Werkloosheidswet (wijziging instroom in de wachtgeldfondsen enz.)
 Wijzigingswet Werkloosheidswet, enz.
 Wijziging Werkloosheidswet, enz. (Wet boeten, maatregelen, terug- en invordering sociale zekerheid)
 Wijzigingswet Wet financiering volksverzekeringen
 Wijzigingswet Ziektewet, enz. (technische verbetering in verband met de wetten TAV, TBA en TZ, alsmede enige ander wijzigingen)
 Ziekenfondswet
 Ziektewet